

973 תולדות

כניסת השבת: 16:19

יציאת השבת: 17:09

רבנו תם: 17:42

ע"פ אופק ת"א

ב' כסלו התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

מה אהב יצחק בעשו?

זה לרצון גדול לפני ה'. ואדרבה, ממשיך הצדיק, "יש עונג למלך כשבאים לקבלו האנשים רחוקים שאינם מגיעים אליו בדרך כלל. כן היא ההנאה שיש בשמיים מאדם הנמצא בגשמיות ומכניס בה את ה' בכל עת'.

לכן, כשראה יצחק אבינו שנמשך עשו בטבעו לשדה, לגשמיות, לימדו והסביר לו שיוכל להגיע לדרגות גבוהות עד מאד בנחת רוח לה' ע"י שיכוון בכל מעשיו לשם ה', ובכך יהפוך את הגשמיות לנחת רוח לבורא.



ואף שאהב את יעקב, התפעל הוא מאד מעשו הנמצא בחומר של העולם הזה, ובכל זאת יצליח לקדש עצמו גם שם, שהוא קשה יותר מלקדש עצמו בבית המדרש". מבהיל ביותר! "אשרי מי שעמלו בתורה", אלא שאדם הנמצא כבר בעל כורחו בגשמיות של העולם הזה, ומצליח להתקדש ולהפוך הכל לכלי לעבודת ה' ולדבקות בו - עושה שעשועים בשמיים! לכן אהב יצחק את עשו.

סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א את המעשה המדהים הבא: "בעיר בני ברק התפרסם לאחרונה סיפור מרטיט שלא ישאיר אתכם אדישים...

- המשך בעמוד 3 -

צדיק הדור, יצחק אבינו, העסוק מבוקר ועד ליל בתורה ובקדושה זוכה לתאומים אחר 20 שנה של המתנה. איזו שמחה! אלא, שכולם היו בטוחים ששני הילדים יגדלו להיות כממשיכי דרכו של אביהם, ויהיו גדולי הדור, צדיקים וחסידים, אלא שהבן הבכור - עשו, בוחר בדרך אחרת לחלוטין.

"ויגדלו הנערים, ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה" - עשו היה מכונה בפי העם 'איש שדה'. הוא יצא לשדות, יצא לעבוד עבודת כפיים בעולם הזה ונמשך להנאות, בעוד יעקב נותר ספון וקדוש בבית המדרש. רואה זאת יצחק, אך הוא לא מתאכזב ולא מצטער, אלא מעידה התורה: "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו". לא מובן! יצחק אבינו רואה את ההבדל הגדול בין שני בנים, ובכל זאת מכריזים: יצחק אוהב את עשו. הכיצד יתכן? הרי ראשו ורובו של עשו עסוק כל היום בגשמיות, בכסף שייכנס לו החודש כדי להתפרנס, ומה ליצחק אבינו - צדיק הדור לאהוב בו?

עונה ה'באר מים חיים', רבי חיים מצ'רנוביץ זצ"ל תירוץ מרעיש ביותר (ע"פ 'צוה לי ציד'): 'כי כוונת יצירת הגשמיות והחומריות של העולם הזה (מזון, ביגוד, ממון והנאות העולם) - נבראו על ידי ה' מקטון ועד גדול בכדי שהאדם ייחדם לעשות נחת רוח לה' יתברך. וכמו שהאדם הדבוק בה' בזמן עסק תורתו ותפילתו מתעלה ומתקדש, כן בעת שעוסק הוא בעסקי עולם הזה וחושב הוא על ה' יתברך, כיצד לעשות בכך רצונו ולהידבק בו - באותו רגע מתעלה האדם ומתקדש ביותר'.

"וכמו שהניח ה' את אלוקותו וקדושתו בתורה ובמצוות, כן עטף הוא את אלוקותו בדברים הגשמיים והנאות העולם: אכילה, שתיה, הליכה והדיבור, ואם ישתמש בהם האדם לכבוד ה', ויחשוב כיצד לשמחו בכך - עולה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה



לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נזרת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוץ. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.



סגולות וישועות

התעוררות לשבתות החורף

"יש קונה עולמו בשעה אחת" - אמרו חז"ל, לפי שלעיתים בפעולה אחת חכמה, יכול האדם להיות מגדול מזכי הרבים ולגרום לאנשים רבים להתקרב לבורא עולם.

דוגמא מיוחדת נוכל למצוא בימי השבת של החורף הללו, אשר כל משפחה רגילה מסיימת את סעודת השבת בשעה 19:00 במוצאי, ומכאן ועד הבוקר ישנן שעות רבות.

במקום להעביר את שעות ליל השבת היקרות בסיפורים על החיים, בטיולים מסוכנים לנערים ברחובות - אם אתה מארגן שיעור תורה בבית הכנסת, מודיע על לימוד אבות ובנים, לימוד בחברותות, לימוד הלכות במשותף כשכל אחד קורא 2 הלכות ומסבירים יחד - והעיקר להביא קצת כיבוד ושתייה. אלו כמה שקלים בעולם הזה, והשכר והריוח הוא נצח נצחים, ואז זוכים שהשבת הופכת להיות גן עדן עלי אדמות, עם זמן איכות עם כל החברים בבית הכנסת - לומדים ומתקדמים: שולטים בחלקים בהלכה, עוברים על רש"י או מפרש אחר בפרשה, לומדים פרק או שניים בתנ"ך - והשכר בהתאם. גבאים יקרים, זה גם בידיים שלכם!



הלכות והליכות

הרב אברהם ישראל שליט"א / ואין למו מכשול

שאלה: בפרשת השבוע נולדו תאומים: יעקב נעשה צדיק ועשו רשע - מה השפעת הסנדק על התינוק ומה עושים בבעל תשובה? ומה הפתרון שאדם שאינו ראוי מתעקש להיות סנדק?

תשובה: מי שנולד לו בן, יש לו לחפש אדם ירא שמים וצדיק שישב סנדק בבריתו של בנו, מפני שיש בכך השפעה טובה על התינוק שיהיה צדיק. באחרונים מבואר, שיש להימנע מלתת סנדקאות לאדם רשע, כדי שאלהיו יוכל לבוא ולשבת על כסאו ליד התינוק בשעת המילה. אמנם, בעל תשובה שנולד לו בן, ורצונו לכבד תלמיד חכם שישב סנדק, ואינו רוצה לכבד את אביו או את חמיו בסנדקאות מפני שהם מחללים שבת ואינם שומרי תורה ומצוות, צריך להיזהר שלא יגרום להם על ידי כך צער ועוגמת נפש. **וצריך הבן לדעת, שמצוות כיבוד הורים, חשובה יותר מאשר סנדק צדיק.**

לכן, מוטל על הבן לשכנע את ההורים בדרכי נועם, שימחלו על כבודם לטובת הילד, מפני שהסנדק משפיע על התינוק. ואם השתכנעו והסכימו בלב שלם - יתן לתלמיד חכם להיות הסנדק.

אך אם אין לו ברירה אחרת וחייב לכבד את חמיו או אביו שאינם שומרי תורה ומצוות, ישנה עצה לזכות בכל זאת שהתינוק יתברך להיות צדיק, והוא ע"י שיכבד תלמיד חכם שיחזיק את רגליו של התינוק, ועל ידי כך נחשב כאילו גם התלמיד חכם הוא הסנדק, והוא ישפיע שפע טוב על הרך הנימול. (כן כתב רבינו יוסף חיים (שו"ת רב פעלים חלק ב' יו"ד סימן לד'), שעיקר פעולת הסנדק היא לאחוז בילד היטב בידיו, ובזה יסייע למוהל בשותפות לקיים את המילה.

להיות רק רך עם הילד?

יעקב ועשו גדלו באותו בית, אך יצאו שני עולמות: "יעקב איש תם יושב אוהלים, ועשו איש ציד איש שדה".

פנה הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל לתלמידיו ואמר להם: "דעו לכם, כי ילד החי בתוך בית עם מסגרת כללים מסודרת, מבין בתוך תוכו כי הוריו מנסים לבנות אותו להיות אדם טוב יותר, שלם יותר, הגם שהנער יכול להתלונן שקשה לו עם כל הדרישות הללו. סוף כל סוף הנער גדל תחת פיקוח, בו מנסים למנוע ממנו לצמוח עם מידות רעות של עצלות, אכזריות, גאווה ועוד.

אך אומר לכם, היודעים אתם מה קורה לדור הצעיר שאין להם אבא קשוח? כשהכל מותר? (אין כוונת הרב לאבא קפדן שאינו יודע לשלב גם חום ואהבה, אלא באבא היודע לתת גבולות מלבד האהבה) - הם גדלים ללא היכולת להתמודד עם העולם. הם גדלים לא מוצלחים. הם לא מסוגלים לסבול מעביד. הם אינם יכולים לחיות עם בעל או אשה. הם התרגלו כל החיים לשמוע כל הזמן את התשובה 'כן' ולעשות ככל העולה על רוחם. הם הופכים לכשלוניות מהלכים של ממש - לא רק ברוחניות, אלא בכל תחומי החיים. אשרי הילד שמקבל עונש בבית!. (כמובן, הכל בצורה נכונה וחינוכית ולא מתוך נקמה)

כך גם בבנות. אבא שמציב לבתו גבולות, זה ויטמינים עבורה. היא לומדת שהיא לא יכולה לקבל כל דבר שהיא רוצה. וכשהיא תתחנן ותבקש מבעלה: "בוא נעשה כך וכך", לפעמים מדובר בדבר שעולה הרבה כסף והוא מסביר לה שזה מעבר לתקציב, היא לא תהיה מסוגלת 'לבלוע' את זה. אותו דבר בדבר יותר קריטי - אם בעלה יתנהג בפזיזות ויאמר לה מילה בלתי מכובדת - אסור לו לעשות כך, אך זה לא יגרום לה לברוח לקליפורניה. **התרגלה כל חייה לשמוע דברי תוכחה. היא כבר מבינה את דרכה בחיים.**

אותו דבר לבעל. כמה אנשים ברחו מהמסגרת של הבית בגלל עקיצה ארסית שקיבלו מהצד השני? - זו טעות גדולה! **יש כאן קושי וצריך להתמודד איתו, אך אם הוא לא התמודד עם אתגרים וקיבל הכל עד לפה כשהיה ילד, כיצד יהיה חזק מול אתגרי הזמן?**

הבית זה המקום הטוב בעולם - והוא חייב מסגרת אכיפה וכללים. המון חום ואהבה, אך עם גבולות. הגבולות גורמים לאדם להצליח בחיים. דוקא מי שמגבילים אותו לאכול שוקולד פעם בשבוע - נהנה בהרבה יותר ממי שאוכל שוקולד ללא גבולות!.

מה אהב יצחק בעשו?

שהרי קיבלת כבוד גדול בעולם הזה עקב היותך ראש כולל. שיבחו אותך, קמו לכבודך וייקרו אותך - ולכן לא תוכל להשתמש בזכות זו כדי לרדת לעולם בחזרה".

נבהלתי מהדברים, אך המשכתי להתחנן: "אנא, בכל יום שישי, במשך שנים רבות, הייתי מחלק למשפחות נזקקות של אלמנות מוצרי מזון לכבוד שבת קודש עם חברי הרב עזריאל כהן, והכל היה כמתן בסתר, אף משפחה לא היתה יודעת מהצדקה והחסד הזה, אנא בזכות כך, השיבו אותי למטה!".

"מעשי החסד הללו שעשית מידי שבוע", השיבו לי בבית דין של מעלה, "עשו רעש גדול בשמיים, ועתיד אתה לקבל עליו אין סוף של שכר ואושר, אך כיוון שחברך הרב עזריאל ידע מהחסד הזה, עקב השותפות שהיתה ביניכם, הרגשת בליבך תחושה של רוממות וצדקות, בכך שהרב עזריאל יודע שאתה אדם מיוחד העושה דברים בסתר. הרגשה זו שעברה בליבך הורידה במעט את מעלת המצוה, כיוון שנהנית מכך, ולכן, אין זכות זו יכולה להשיב אותך הנה".

לא הרמתי ידיים, והתחננתי בשמיים: "אנא, הרי 60 שנה התפללתי ב'נץ' ולא הוסרת פעם אחת. בקיץ, בחורף ובגשם". גם לזה אמרו לי: "תפילה בנץ הינה דבר עצום ונורא, אך אנשים רבים ידעו מכל וראו אותך מתפלל בנץ ולכן קיבלת מכך כבוד רב, ולכן אין זכות זו יכולה לעמוד לך כדי להשיבך לעולם הזה בכדי לחטוף עוד תורה ומצוות".

ואז, כשכמעט כלו כל הקיצים, פניתי והזכרתי מעשה שאירע עימי לפני שנים רבות שגרם לזעזוע בשמיים: "בכל ערב שבת, הנני רגיל להתכונן מוקדם לכבוד שבת, ויוצא לבית הכנסת כשעה לפני הזמן ברוגע ושלווה, שם אני יושב ולומד לפני התפילה. פעם אחת, אירע דבר שונה...

ולפתע הוא חוזר לעצמו בבהלה נוראה - מה קורה פה?.

הסירו לו את המכונה, ובעודו תשוש, הוא קרא בבהלה: "כעת החזירו אותי מעולם האמת! הייתי בבית דין של מעלה וכעת גזרו עליי לשוב הנה". אימה נוראה שררה בחדר בית החולים, כשאנשים רבים הצטופפו לראות את גודל הנס. ואז המשיך רבי אליהו כהן וסיפר: "כשעברתי את הניתוח, ראיתי את הנשמה שלי עולה למעלה לשמיים. כבר לא הייתי פה,



אלא לקחו אותי לעולם האמת. עמדתי לפני הדיינים בבית דין של מעלה, ואמרו לי שעליי לסיים את דרכי בעולם הזה, ולעלות למעלה להנות מפרי מעשיי בעולם הזה.

התחננתי וביקשתי שיתנו לי לשוב למטה, להמשיך לזכות לעשות עוד תורה ומעשים טובים בעולם הזה. דחו את בקשתי, אך התחננתי ואמרתי: "הרי בעודי בעולם הזה, הייתי רב בשיבת 'אוהל משה' ולימדתי תורה עשרות תלמידים במשך שנים רבות, אנא, בזכות כך רחמו עליי ותנו לי לשוב למטה, לעולם המעשה".

שמעו את טענתי בשמיים ואמרו לי: "אכן זכית בעולם הזה ללמוד תורה וללמד, ואף מחכה לך שכר רב בשמיים על כך, אך כדי לקבל זכות לרדת לעולם הזה שוב - אינך יכול,

לפני זמן קצר, נפטר ת"ח מופלג, דיין בבי"ד 'יורה דעה' של הרב מחפוד - הרב אליהו כהן, מרחוב 'עזרא' 62 בבני ברק. רבי אליהו זכה לאריכות ימים ושנים ונפטר בגיל 91.

אלא, שלפני 21 שנה, בהיותו בן 70 אירע עימו דבר מרטיט: באותם ימים, נצרך רבי אליהו לניתוח מעקפים בליבו. הוא הוכנס להרדמה והחל בניתוח המסובך. הניתוח הסתיים, והכל חיכו לחזרתו להכרה, אשר אינו בגיל צעיר כלל. חלפו השעות, חלף יום ויומיים, אך רבי אליהו לא מתעורר ונמצא בהרדמה, כשהוא מחובר למכונות הנשמה. הרופאים קראו למשפחה והודיעו להם כי אם עד מחר הוא לא יתעורר, כנראה שהוא לא שרד את הניתוח ויבואו להיפרד ממנו לפני שישב את נשמתו.

חלף יום נוסף, ורבי אליהו לא מתעורר אך המכשירים מראים עדיין סימני חיים. בני המשפחה החליטו 'להפוך את השמיים'. הם ערכו תפילות התעוררות בכל מקום, קיבלו קבלות ועשו חיזוק בבתי המדרש לרפואתו וישועתו וציפו לחסדי ה'. יומיים נוספים עברו, כשרבי אליהו עדיין מחובר למכונות, לא מתעורר, אך עדיין חי כשהמערכות פועלות.

ואז, לפתע פתאום, באמצע היום, גופו של רבי אליהו שהיה משותק ורדום, קפץ ממקומו כאילו קיבל מכת חשמל, כשהוא נופל ממיטת בית החולים ארצה עם הצינורות המחוברים לגופו. בני המשפחה שהיו במקום נתקפו בפחד נורא - מה קורה פה? רופאים רבים רצו אל מיטתו, ורואים את רבי אליהו נמצא בהכרה, כשפניו מבוהלות, והוא מבקש בתחנונים שיסירו את מכונת ההנשמה בכדי שיוכל לומר דבר מה.

הכל היו המומים ומבוהלים: חמישה ימים בלא הכרה וכבר חשבו כי הוא איננו בין החיים.

מה אהב יצחק בעשו?

מיד שהם נכנסו פנימה לסלון, יצאתי מהמחבוא וברחתי החוצה, כשהם לא הרגישו בי ולא ראו אותי. סידרתי את העניבה והמגבעת והגעתי לבית הכנסת באיחור רב והתפללתי מהר מנחה. אף אחד לא ידע מדוע היה זה האיחור הראשון שלי אי פעם, ורק אני ידעתי שמעל שעה עשיתי חסד מיוחד שאין כמוהו. **החלטתי כי לא אספר זאת לאף אחד עד סוף חיי - רציתי שזכות כזו מיוחדת תישאר איתי בשלמות לעולם האמת!**

ואז, כשראו בבית דין של מעלה את המעשה הזה, נפסק מיד באותו רגע: **"מעשה זה הרעיד את כל העולמות, ובעבורו הניך ראוי לשוב חזרה לעולם המעשה"**, אמרו, ותוך רגע מצאתי את עצמי נזרק אל הגוף בעולם הזה, על מיטת בית החולים, ונפלתי ממקומי והנני מספר לכם כעת את הדבר המבהיל הזה! "סיים רבי אליהו כהן.

אומר ה'באר מים חיים': שכר התורה והמצוות גדולים הם בשמיים עד למאד, אך ההתפעלות שיש בשמיים מהרגעים שהאדם נמצא בתוך החומר, בעומק הגשמיות, דוקא כשאתה מחוץ לבית המדרש, ואתה מתגבר, מתקדש, מכניס את ה' יתברך בתוך העולם הזה: "אני קונה רכב שאוכל לעבוד אותך בקלות... מכינה אוכל שיהא כח למשפחה לעשות רצונך... יוצאים לטיול להחליף כוחות בעבודת ה' ולהתפעל מהיופי של הבריאה שלך... עומד בניסיון הממון הלא כשר שהציעו לי, לכבוד ה'" - באותו רגע יש נחת רוח אדיר בשמיים יותר מהכל, ועל ידי כן יוכל האדם להגיע לקדושה אדירה, דוקא בתוך הגשמיות ולהיות לכלי פאר לה' בעולמו!

(תודה לרב אליהו סמרה שליט"א)

הבטתי בשעון וראיתי כי כעת התחילו מנחה של ערב שבת, אך נותרו לי עוד כמה דברים קטנים לסדר בבית. הכנסתי את הדברים האחרונים למקרר, סיימתי לערוך השולחן עם המפה, כשהשקיעה הולכת ומתקרבת. ואז, כשהרגשתי שהבית נקי ומסודר, והילדים מוכנים ולבושים לכבוד שבת, אני שומע דפיקות בדלת.

הצצתי בחור של הדלת, והנה אני



רואה את זוג ההורים עומדים יחד, זה לצד זה, נראים כמי שהתפייסו ומבקשים להיכנס פנימה. לא ידעתי מה לעשות. הרגשתי שעשיתי פה מעשה גדול מאד, על חשבון הזמן והתפילה שלי, ולא רציתי שהם ידעו מכך. רציתי שהמעשה הזה יהיה לי לזכות שאף אחד לא יודע ממנו.

לקחתי סיכון, התחבאתי מאחורי הדלת, וכשהם נכנסו וראו את הבית שטוף ומסודר, הם פסעו לכיוון הסלון כשהם קוראים בתדהמה: "וואוו, מי עשה את כל זה? האם הגיעו לכאן מלאכים?"

פעם אחת, פסעתי ברוגע לפני שבת לכיוון בית הכנסת, אלא שלפתע, אני שומע מאחד הבתים הסמוכים קולות זעקה ובכי. זה היה נשמע כילדים הבוכים ורבים אחד עם השני, כשמשהו לא טוב מתרחש שם. התלבטתי האם לבדוק מה קורה שם או להמשיך לבית הכנסת, ולבסוף החלטתי להציץ מה קורה שם.

התקרבתי לפתח הבית, הדלת היתה פתוחה, כשכל הבית הפוך לחלוטין. פחות משעה לשבת והכל מלוכלך, בגדים זרוקים בכל מקום, חפצים מונחים בכל מקום וילדים שאינם לבושים לשבת בוכים ורבים זה עם זה. נכנסתי בעדינות פנימה ושאלתי את אחד הילדים היכן אבא או אמא. "אבא ואמא רבו", אמר אחד הילדים הגדולים בבית, "ולכן אמא נפגעה ויצאה מהבית בצער. לאחר מכן, ראה זאת אבא ויצא אחריה על מנת לפייסה ולבקש את סליחתה, והוא אמר לנו כי הוא הולך להביא את אמא, ומאז הוא לא חזר ואנחנו פה נותרנו לבד".

הבטתי בשעון ולא חשבתי פעמיים - הורדתי את החליפה והעניבה, קיפלתי שרוולים ואמרתי לכל הילדים שיבואו לעזור לי לסדר את הבית לכבוד שבת. הילדים שנדהמו לראות יהודי הדור פנים עם זקן מסדר את הבית, נרתמו לעזרה. הם לא הכירו אותי, ואף אני לא אותם. הרמנו את החפצים, שטפתי את הכלים, סידרתי את הפלאטה של שבת, תוך כדי שאני מבקש מהילדים להסתדר ולהתלבש לכבוד שבת. עשיתי ניגוב לבית ועזרתי לכמה מהילדים בסידור החדר והבגדים שלהם.

החידה השבועית !? מה כתב יצחק לרבקה ומה הסיבה שעשה זאת?

שאלה: מה הסיבה שעשה זאת?
תשובה: כי הסיבה היא שרצה להראות לה את הבית שלו כפי שהוא באמת, ולא כפי שהוא רצה להראות.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: חגית בת ראומה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **זיווג הגון:** שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. **לע"נ:** מנשה בן יקוט, יצחק בן מטילדה מזל שרית.

מערכת העלון זקוקה ליעוץ ועזרה ביעילות ספירת וחלוקת העלוניים. נשמח לקבל עזרה מבעלי ניסיון

דיון משפחתי

שאלה לסעודת שבת: אשה שכחה את מוצץ בנה אצל הוריה בצפון, וקשה לה להגיע אליהם. האם מותר להוריה להדביק המוצץ על דופן האוטובוס המגיע עד לביתה? והערב נא ב'

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". ניתן לקבל החזר מס

העלון להצלחת החפץ בעולמו שם

דפ"ר צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com • 052-7137136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א